

FODOR GÉZA

PORÖRDÖG

*Valami jár a szélben
Titokban, észrevétlen
Szín nélkül, mint az árnyék
Húzza pokoli szándék
Átmegy zárt ajtón, falon
Hiába van a plafon
Tekeri magát hosszan
Kígyózó füstalakban
S röpteti fel magasba —
Azt már szem nem láthatja
Idegünk nem észleli
Hinnénk: képzeletbeli
Jelenség, bűvös látvány
Miomás pávasárcány
Mely hirtelen a messzi
Szürke eget belengi
S váránk: ottan eloszlik
Gonoszként ha szétfoszlik
Erre mégsem kerül sor
Nyúlful óvja és sasorr
Lesz belőle lidércstest
S száll az égbe egyenest
S mint a villámszikrázat
Ránt össze négy égtájat
Hébársárga ködlámpa
Imbolyog a nyomába
Véres holdként elámít
Hol kék éllel világít
Vízililiom láza
Fehérlik éjszakánkra
Fényes tányért forogtat
Tükrökből békát ugraszt
Út porába öltözik
Jegenyékben vetkezik
Ajzva nyírág-seprűket
Küszöbre vihart ültet*

*Abból sötétlő erő
 Zúdul máris kőeső
 Erdőnk szurtos hajlatán
 Harántdől néhány platán
 Sárba hullva elázik
 Fennen ha szél trillázik
 Páratlan patás táncra
 Maga az ördög járja
 Már a földön fetrengve
 Révülve, szédelegve
 Elmerülve esztelen
 Szertehullik egészen
 Széttörvén a motollát
 Porból kélt, hát porrá vált
 Lesz belőle tetszhalott
 Hangtalan szó, szélfagott
 Rozzant csűrben, ereszen
 Áll az idő mereven —*

*Két szemét rézpénz fogja
 Iszap, folyondár foglya*

